

[Statsministeren]

Der er klarhed over, at hvert enkelt land selv afgør indretningen af sin socialpolitik, og det vil jeg gerne meget klart i dag bekræfte. Jeg er ikke bekendt med den reference til en konkret embedsmand, der her nævnes, men jeg vil gerne meget stærkt understrege i dag, at det, der er tale om, når vi taler om et universelt princip, alene er, som jeg sagde det før, at de enkelte lande hver især via deres nationale foranstaltninger, deres parlamenter, deres regeringer må sikre som princip, at alle borgere i deres land er dækket af deres sociale lovgivning.

Derfor kan jeg sige ja til spørgsmålet om, hvorvidt regeringen har den grundholdning, der her bliver spurgt til. Det har regeringen, men jeg skylder vel også at sige, at vi vel alle i de senere år er enige i spørgsmålet om social dumping eller spørgsmålet om, at lande, som er meget langt tilbage i forhold til os på det sociale område, får mulighed for at løfte deres sociale standard, så vi ikke konkurrerer på det ringeste, men på det bedste. Det er vel en fælles holdning, vi har.

Dermed håber jeg at have bragt den nødvendige klarhed. Jeg finder, det er et helt afgørende tema at få bragt fuldstændig enighed om, og jeg sporer egentlig, at vi skulle have gode muligheder for det i dag.

Kirkegaard (KF):

Det afgørende er jo nu, når embedsmænd og ministre skal formulere den danske politik såvel herhjemme som i EU, at der føres klingende klar dansk tale omkring disse spørgsmål. Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, om statsministeren anser ordet konvergenspolitik i forbindelse med det sociale område for et heldigt udtryk, når man skal beskrive den danske holdning.

Det er sådan, at socialministeren har udtalt sig om, at socialministeren ikke ville bruge det ord herhjemme, men nok i EU. Jeg synes, det er overordentlig farligt på den måde at tale med to tunger: tale pænt om den danske holdning herhjemme og så i EU hyle med de ulve, man er iblandt.

Jeg vil gerne spørge statsministeren: Hvad gør regeringen for at undgå, at man kommer til at formulere sig på en sådan måde, at den danske holdning kan misforstås? For det er selvfølgelig alvorligt herhjemme, da det kan skade den folkelige opbakning til EU, men det er da

navnlig skadeligt i EU-sammenhæng, hvor andre lande kan komme til at misforstå den danske holdning som værende i retning af, at vi er ude på glidebanen hen imod harmonisering.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Nu bliver jeg lidt mere bekymret. Jeg fornemmede i starten af vores lille dialog, at der var en bred forståelse for at skabe klarhed. Må jeg ikke endnu en gang minde om, at hr. Kirkegaard selv sad i ministerstolen på ministerrådsmødet den 24. juni 1992, da henstillingerne om konvergens og mindsteressourcer blev vedtaget.

Jeg går ud fra, at hr. Kirkegaard er klar over, at konvergens og minimumsniveauer ikke er det samme som harmonisering og heller ikke bliver det. Konsekvenserne af samarbejdet i EU er ikke harmonisering af vor socialpolitik, og derfor beder jeg virkelig om, at man fra spørgerens side også bidrager til, at der nu ikke er misforståelser.

Konvergens og minimumsrettigheder optræder i disse henstillinger – hverken mere eller mindre – og der ligger ikke for fem flade øres harmonisering i disse henstillinger. Der ligger et venligt ment forsøg på, at de lande i Sydeuropa, der er længst tilbage på det sociale område, får nogle muligheder for at løfte sig, uden at vores sociale tryghed eller standard på nogen måde anfægtes.

Kirkegaard (KF):

Det foranlediger mig så til at spørge: Hvis formuleringerne er så fremragende, hvorfor har man så fjernet dem? Er det kun et spil for galleriet, eller mener man det alvorligt, at det er bemærkninger, som kan misforstås og kan bringe uklarhed omkring den danske holdning?

Statsministeren anvendte udtrykket, at ordet konvergens optrådte i de henstillinger, der var vedtaget i juli måned 1992. Nu har jeg kun genlæst den ene af de to henstillinger, men statsministeren formulerede sig også i flertal, og dér vil jeg gerne bede statsministeren om at bekræfte, at i Rådets henstilling af 27. juli 1992 om overensstemmelse mellem målene og politikken for social beskyttelse optræder ordet konvergens ikke. Det skulle i øvrigt ikke undre mig, om det heller ikke optræder i den anden henstilling.